

Kriminella adoptioner.

I slutet av juli 2025 lämnade kriminologen och författaren Jenny Rogneby in en polisanmälan som borde ha väckt nationell uppmärksamhet. Den riktade sig mot statsminister Ulf Kristersson, Adoptionscentrums ledning, UD, MFoF och andra myndigheter som under lång tid varit involverade i Sveriges internationella adoptionsverksamhet. Anklagelserna omfattade människohandel, urkundsförfalskning, tjänstefel, trolöshet mot huvudman och mutbrott. Underlaget bestod av en statlig utredning på över 1600 sidor, där det framgår att svenska institutioner haft kännedom om att barn kidnappats, felaktigt dödförklarats, registrerats som övergivna och därefter adopterats bort.

Trots detta valde polisen att avfärda anmälan inom ett dygn. Ingen förundersökning inleddes. Inga förhör hölls. Inga offentliga motiveringar gavs. Ett ärende av den här omfattningen, med så allvarliga brottsmisstankar och så gedigen dokumentation, borde ha lett till omedelbar granskning. Men i stället blev det tyst. Varken medier, opposition eller rättsväsende reagerade. Det är som om anmälan aldrig existerat.

Det här är inte bara ett juridiskt misslyckande - det är ett symptom på något djupare. När en erfaren brottsutredare riktar så omfattande anklagelser mot landets högsta ledning och samhällets institutioner väljer att blunda, då måste vi fråga oss vad som har hänt med vår demokratiska ryggrad. Har vi redan accepterat att vissa står utanför granskning? Vad säger det om rättssäkerheten när brott som rör barn, identitet och liv behandlas som om de vore administrativa formaliteter?

En kriminell adoption är inte ett tekniskt fel. Det är ett övergrepp på ett barns liv, ett brott mot mänskligheten och ett av de mest allvarliga övertramp ett samhälle kan begå. När det sker med myndigheters vetskap och bemöts med tystnad, då är det inte bara rättsstaten som sviker - det är hela demokratins själ som riskerar att gå förlorad.